

DR. VENDÉGH SÁNDOR

professzor emeritus

1927-2008.

Diákok, tanárok, a felsőoktatás és a szakképzés képviselői kísérték utolsó útjára dr. Vendégh Sándor tanár urat. A tisztelet, a barátság és a kegyelet hozta őket a Szent Gellért plébánia halottasházába, hogy búcsút vegyenek, hogy elkészüljenek a tanártárostól, a tanítómestertől, Sándortól, a barátától, Vendégh Sándor úrtól, a Szent István Egyetem pedagógiai professzorától, a szakképzés, a szaktanárképzés elkötelezett hívétől.

Gazdag életút az övé. A nagyigmándi születésű Vendégh Sándor pedagógiai tanulmányait Budapesten végezte. Tanári képesítést 1952-ben szerzett. Tanársegéd az Apáczai Csere János Pedagógiai Főiskolán; adjunktus az ELTE Bölcsészettudományi Karán; a Bánki Donát Gépipari Technikum igazgatóhelyettese, a mai Szent István Egyetem tanszékvezető professzora. A MTA Pedagógiai Bizottságának tagja, a Szakközépiskolai Tantervi Bizottság elnöke, a Magyar Pedagógiai Társaság országos elnökségének tagja; a Szakképzési Szakosztály elnöke. A Köznevelés, a Középfokú Szakoktatás, a Szakképzési Szemle, a Pedagógiai Közlemények gondozója, szerkesztője.

Tanárember volt Ő, aki egész életében a gyakorlati pedagógia szolgálatában élt a tanügyigazgatás különböző szintjein éppúgy, mint az egyetemi katedrán. Mi, akik ismertük iránymutatónak tekintettük széles körű szakmai felkészültségét, tudományos alaposságát, felelősségtudatát és szeretetét a neveléstudomány, a szakképzés, a pedagógusok és a tanulók iránt. Ahogy a búcsúzó munkatársak nevében Balla G. Tamástól elhangzott **„Tiszteltük a mindig egyenes testtartásoddal koherens egyenes jellemedet, a kemény férfias kézfogásaidban is kifejeződő határozottságodat és mindenekelőtt a segítőkészségedet. Tiszteltük a mintaértékű életmódodat, amelyben csallóközi református kisnemes őseidtól örökölt puritán életvitelt ötvözted egy sajátos boldogságkereső reneszánsz szemlélettel. Ennek következtében, az igazi örömet nem az anyagi javak birtoklásában, hanem a mindennapok esztétikumában találtad meg.”**

Tisztelt Tanár Úr! Búcsúzom Öntől a munkatársak és magyar szakképzés társadalma nevében az alábbi babitsi idézettel, mely földi pályafutását mindvégig jellemezte „szavaiért és útjelzéséért felelős a világnak, melynek kalauzává szegődött.”

Tisztelt Tanár Úr!
Nyugodjék Békében!

Rakaczkine Tóth Katalin
Szent István Egyetem (Gödöllő)

(Megjelent: Szakoktatás c. folyóirat 2008/6. számában.)